

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาวรรณกรรมนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย มีวินัยในตนเองแตกต่างกันอย่างไร
2. เพื่อศึกษาวรรณกรรมนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเดียวกันมีวินัยในตนเองแตกต่างกันอย่างไร

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2522 จากโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ในเขตบางรัก จำนวน 4 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนวัดแก้วแจ่มฟ้า โรงเรียนวัดมหาพฤฒาราม โรงเรียนวัดม่วงแค และโรงเรียนวัดสวนพลู กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 265 คน เป็นชาย 128 คน หญิง 137 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลมี 2 อย่าง คือ

1. แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของ คณีย งานมานะ : ชุดการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย และแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของ อรุณฯ ทิพย์ประเสริฐ : ชุดการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันและแบบประชาธิปไตย เป็นแบบสอบถามที่ให้รายงานตนเอง จำนวน 60 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ๆ ละ 20 ข้อ

ตอนที่ 1 ข้อ 1 - 20 เป็นข้อความเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูแบบ
ปล่อยปละละเลย

ตอนที่ 2 ข้อ 21 - 40 เป็นข้อความเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูแบบ
เข้มงวดกวดขัน

ตอนที่ 3 ข้อ 41 - 60 เป็นข้อความเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูแบบ
ประชาธิปไตย

2. แบบวัดความมีวินัยในตนเองของ กรุณา กิจขันธ์ ซึ่งสร้างขึ้นเมื่อปี
พ.ศ. 2517 เป็นแบบวัดที่ไทรายงานตนเอง มีจำนวน 36 ข้อ

วิธีดำเนินการ

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการเป็น 2 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นทดลองใช้เครื่องมือ นำแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูและแบบวัด
ความมีวินัยในตนเองไปหาคำความเชื่อมั่น จากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน
วัดคอกไม้ กรุงเทพมหานคร จำนวน 70 คน

2. ขั้นนำเครื่องมือไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถม
ปีที่ 5 จากโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ในเขตบางรัก จำนวน 4
โรงเรียน คือ โรงเรียนวัดแก้วแจ่มฟ้า โรงเรียนวัดมหาพฤฒาราม โรงเรียนวัดม่วงแค
และโรงเรียนวัดสวนพลู

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis
of Variance) วิเคราะห์หาความแตกต่างด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียน
ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบต่าง ๆ

2. ใช้ Newman-Keuls Test เพื่อทดสอบความแตกต่างของ
คะแนนเฉลี่ยความมีวินัยในตนเองของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน เป็น
รายคู่ เมื่อผลการวิเคราะห์จากข้อ 1 มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ใช้ t-test เพื่อทดสอบความแตกต่างด้านความมีวินัยในตนเอง ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูในแต่ละแบบ

ผลการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีวินัยในตนเองมากกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.01

2. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีวินัยในตนเองมากกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.01

3. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน มีวินัยในตนเองมากกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.01

4. ในการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยนักเรียนหญิงมีวินัยในตนเองมากกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ในการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันนักเรียนหญิงมีวินัยในตนเองมากกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. ในการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยนักเรียนหญิงมีวินัยในตนเองมากกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอเสนอแนะ

1. ถ้าหากจะมีการวิจัยในแนวเดียวกันนี้อีก ควรใช้กลุ่มตัวอย่างให้มากกว่านี้ เพื่อข้อมูลจะได้ชัดเจนขึ้น

2. เลือกใช้เครื่องมือและวิธีการหลาย ๆ อย่างที่จะวัดการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่มีต่อเด็ก และความมีวินัยในตนเอง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องตามความเป็นจริงมากที่สุด เพื่อการวิจัยจะได้มีคุณค่าและนำไปใช้ประโยชน์ได้มากยิ่งขึ้น

3. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของความมีวินัยในตนเอง เช่น

- ความวิตกกังวล
- วินัยทางสังคม
- ความรู้สึกผิดชอบ
- ความเชื่อมั่นในตนเอง
- ความรับผิดชอบ
- ความมีเหตุผล
- ความเป็นผู้นำ
- ความเกรงใจ